

Aan : RTP-overleg [redacted]
[redacted]
Van : [redacted]
Betreft : CONCEPT aanvulling op de notitie van [redacted] over de CVA-themadag (internationale aspecten van de Zorgverzekeringswet en de Wet op de zorgtoeslag).
Datum : 21 maart 2005
CC: [redacted] (als akkoord ook naar [redacted])

In verband met het overleg dat ik voor a.s. vrijdag met [redacted] heb afgesproken om de zeurende artikel 8, lid 3 problematiek verder te krijgen bij deze een aanvulling op de notitie van [redacted]. Mijn aanvulling ziet daarom primair op het aspecten "reikwijdte artikel 8, lid 3 Awir" maar daarnaast ook op communicatie, organisatie, toezicht en opleidingen. Ik kan me voorstellen dat het ook ter informatie van de overige deelprojecten goed zou zijn beide verhalen te integreren. [redacted] (SZW) [redacted] (SVB) hebben ondersteuning aangeboden om tot de bepaling van de juiste omvang van de doelgroep te komen. [redacted] (CvZ) zou daarmee volgens [redacted] ook bezig zijn. De vraag aan [redacted] moet nog geformuleerd.

1. Reikwijdte artikel 8, lid 3 Awir

[redacted] geeft aan geen aandacht besteed te hebben aan de problematiek van artikel 8, lid 3 Awir.

De problematiek zoals ik die zie, graag jullie oordeel over wat dat waard is.

Standaard bestaat het toetsingsinkomen uit het verzamelinkomen en als dat er niet komt uit het belastbaar loon. Daardoor kunnen buitenlandse inkomensbestanddelen buiten het toetsingsinkomen blijven.

Dat kan zo zijn omdat de Belastingdienst die inkomensbestanddelen bij het vaststellen van het verzamelinkomen niet daarin heeft betrokken. Dat kan het gevolg zijn van één of meer van de volgende oorzaken.

1. De inkomsten behoren weliswaar tot het verzamelinkomen maar de belastingplichtige geeft het niet aan en de Belastingdienst heeft geen contra informatie om te corrigeren waardoor het inkomensbestanddeel feitelijk niet in het verzamelinkomen terecht komt. Dit geldt niet alleen voor buitenlandse inkomensbestanddelen. Het kan ook gaan om binnenlandse inkomensbestanddelen (bijvoorbeeld zwart werken o.i.d.). Ook dan kan de BT volgens mij niets doen ook al komen ze daar op basis van een klikbrief of andere informatie achter (zelfs als belanghebbende het zelf aangeeft, kan de BT niet anders dan dat doorgeven aan de Belastingdienst als dat tenminste mag...). Kortom: ik vind dit zo niet specifiek voor de buitenland discussie dat ik deze misschien wel zou noemen maar niet in deze opsomming.
2. De inkomsten behoren weliswaar tot het verzamelinkomen maar de belastingplichtige geeft het niet aan, de Belastingdienst beschikt over contra-informatie maar vindt het belang te gering waardoor het inkomensbestanddeel feitelijk niet in het verzamelinkomen terecht komt. Hiervoor geldt volgens mij hetzelfde als voor punt 1. Ook hier kan het gaan om gewone binnenlandse inkomensbestanddelen. Ook dan kan de BT niets als de Belastingdienst niets doet.
3. De inkomsten behoren wel tot het wereldinkomen waarover geheven wordt maar door de aftrek elders belast heeft Belastingdienst had geen recht om een aanslag vast te stellen waarin deze inkomsten zijn begrepen omdat er geen fiscaal belang is en er slechts sprake kan zijn van aangifteplicht en daarmee een aanslag als er een heffingsbelang is. Als bijvoorbeeld door de aftrek elders belast geen te betalen inkomensbelasting (premieheffing?) uit voortvloeit, zou de Belastingdienst geen recht hebben een aangifte te eisen en een aanslag vast te stellen.
4. De Belastingdienst heeft geen recht om de buitenlandse inkomsten in het verzamelinkomen te begrijpen omdat sprake is van een vrijstelling.
5. De Belastingdienst heeft geen recht om de buitenlandse inkomsten in het verzamelinkomen te begrijpen omdat het gaat om een niet ingezetene die geen binnenlands inkomen geniet zodat Nederland geen heffingsrecht heeft. Ook voor een niet-ingezetene die binnenlands inkomen geniet maar die niet kiest voor behandeling als binnenlandse belastingplichtige, heeft de Belastingdienst geen recht om de buitenlandse inkomsten in het verzamelinkomen te begrijpen.

Het is niet wenselijk om buitenlandse inkomsten buiten beschouwing te laten omdat zo kennelijke draagkracht buiten het toetsingsinkomen blijft. De Awir geeft daarvoor in artikel 8, lid 3 de volgende oplossing.

Artikel 8 lid 3 Awir

3. Inkomen dat niet in een verzamelinkomen of belastbaar loon is begrepen omdat het niet behoort tot het Nederlandse inkomen als bedoeld in artikel 7.1 van de Wet inkomstenbelasting 2001 of is vrijgesteld op grond van bepalingen van internationaal recht, wordt in aanvulling van het eerste en tweede lid mede als toetsingsinkomen in aanmerking genomen als ware het aan de Nederlandse belastingheffing onderworpen.

Mijn interpretatie van dit artikel is dat het de Belastingdienst Toeslagen uitsluitend een aanvullingsrecht geeft in de situaties 4 en 5. In die gevallen maakt artikel 8, lid 3 duidelijk dat de Belastingdienst geen recht om het inkomen vast te stellen en dat de Belastingdienst Toeslagen het recht heeft om het inkomen aan te vullen. ☐ Ik onderschrijf je mening. Wk 2005 kent een ruimere redactie van dit artikellid, waardoor de door jou onder 3 genoemde gevallen wel in beeld komen. Ik ontleen die interpretatie aan de artikelsgewijze toelichting waarvan ik de meest veelzeggende passages in bijlage 1 heb weergegeven met een vet lettertype. Ik ontleen de interpretatie ook aan de verwijzing in lid 3 naar artikel 7.1 van de Wet inkomstenbelasting 2001 omdat dit artikel aangeeft waaruit het Nederlandse inkomen bestaat voor een buitenlandse belastingplichtige. Het artikel geeft aan dat dit inkomen bestaat uit belastbaar inkomen uit werk en woning in Nederland, belastbaar inkomen uit AB in een in Nederland gevestigde vennootschap en belastbaar inkomen uit sparen en beleggen in Nederland. Met name stel ik vast dat het artikel de Belastingdienst Toeslagen geen aanvullingsrecht geeft voor situaties waarin sprake is van inkomsten waarvoor een vrijstelling bestaat in de vorm van een aftrek elders belast met als meest markante en meest genoemde voorbeeld de Duitse rente. Dat lijkt me ook logisch omdat je anders twee competente dienstonderdelen benoemt die dit inkomen mogen vaststellen, te weten de Belastingdienst en, als de Belastingdienst het niet doet de Belastingdienst Toeslagen. Dat kan competentieconflicten opleveren waarbij ook nog eens langs twee verschillende lijnen beroep op de rechter open staat.

Een andere vraag is of hiermee een bevredigende oplossing is gevonden voor de aanvulling met buitenlandse inkomensbestanddelen door de Belastingdienst Toeslagen. In de discussies hierover hoor ik verschillende perspectieven van waaruit bedenkingen voortvloeien.

Het is géén goede oplossing omdat met de huidige wettelijke bepalingen:

1. In sommige gevallen een beroep tegen een inkomensvaststelling openstaat op de bestuursrechter (sector bestuursrecht van de rechtbanken met hoger beroep op de Raad van State) en soms op de fiscale rechter (aantal rechtbanken en hoger beroep op Gerechtshof en Hoge Raad). Dat is communicatief verwarrend en onverstandig uit een oogpunt van uniforme rechtsvorming door de rechter.
2. De Belastingdienst Toeslagen inkomens moet vaststellen terwijl dit onderdeel van de Belastingdienst daar niet voor geëquipeerd is en bovendien de Belastingdienst wil uitgroeien tot een authentieke registratie van inkomens en daarom de exclusieve bron van inkomens zou moeten zijn. Aanvullend hierop zou je nog iets kunnen opmerken over de vraag hoe je dan straks wil omgaan met gegevensverstrekking aan andere overheidsinstanties. Moeten die nu straks toetsingsinkomens gaan opvragen bij de BT omdat die dan in ieder geval de 'meest' zuivere inkomensgegevens hebben (met correcties indien van toepassing) of willen we dat gewoon bij de Belastingdienst houden.
3. De Belastingdienst Toeslagen geen aanvullingsrecht heeft in situaties waarin de Belastingdienst geen zicht heeft op bepaalde buitenlandse inkomensbestanddelen zoals Duitse rente. Het voorbeeld van de Duitse rente valt uit te breiden met andere voorbeelden van inkomsten waarvoor een aftrek elders belast geldt omdat de Belastingdienst daar vanwege het geringe belang nauwelijks contra informatie over verzamelt of deze niet inzet¹. De Duitse rente is aan de andere

¹ Vb: bel.pl. woont in Nederland – werkt in Duitsland – heeft eigen woning. Geen aangifte, want

kant een heel specifiek geval omdat de contra informatie hierover van Duitsland wel te verkrijgen is als deze wordt gebruikt t.b.v. de sociale verzekeringen maar niet voor fiscale doeleinden.

De wenselijkheid van aanpassing van artikel 8, lid 3 lijkt me vanuit deze perspectieven te bediscussiëren. Een rijtje argumenten per overweging.

Ad 1

VROM werkt onder het huidige huursubsidieregime ook al zo. Van grote communicatieve problemen is daarbij niet gebleken. Onvrede bij de rechter of incompetentie bij de rechter om over de vaststelling van het inkomen te oordelen ook niet. Zolang ze over verschillende inkomensbegrippen oordelen loopt de uniformiteit ook geen gevaar. Dit snap ik niet helemaal: het zal dan toch bijvoorbeeld vooral gaan over de vraag of de vergoeding van de Belgische werkgever wel of niet belast is en dus tot het te corrigeren toetsingsinkomen behoort. De beoordeling van die vergoeding zou juist vergelijkbaar moeten zijn aan de manier waarop je een Nederlandse vergoeding beoordeelt. Ik denk dus dat die uniformiteit wel gevaar loopt. Daar staat tegenover dat het nu om uitzonderingsgevallen gaat. Onder het nieuwe regime zal het met name voor de zorgtoeslag over heel veel gevallen gaan (schattingen vanaf minimaal 60.000). De problematiek zal daarom wellicht scherper uitgevochten gaan worden (al zijn de belangen voor de zorgtoeslag tamelijk gering, maar, anders dan voor de huursubsidie nu geldt dat elke EURO inkomen gevolgen heeft voor de hoogte van de zorgtoeslag) en kennis van het fiscale verzamelinkomen en belastbaar loon zal er dan meer toe doen, het toetsings-inkomen moet immers vastgesteld alsof het aan Nederlandse belastingheffing onderworpen is.

Ad 2

Om de reden van de schaalvergroting en verscherping van het belang van exacte vaststelling genoemd onder 2 lijkt het me in beginsel wel wenselijk dat de Belastingdienst deze inkomens vaststelt. Het is ook de nadrukkelijke ambitie van de Belastingdienst zelf. Het is wel zo dat om vaststelling door de Belastingdienst in alle gevallen mogelijk te maken en om bezwaar en beroep tegen die vaststellingen in alle gevallen mogelijk te maken veranderingen in de regelgeving nodig zijn waardoor ook beschrijving plaats moet kunnen vinden als dat uit een oogpunt van de juiste vaststelling van inkomensafhankelijke regelingen nodig is. In die gevallen moet ook bij afwezigheid van een fiscaal belang maar aanwezigheid van een inkomensafhankelijk belang bezwaar en beroep bij de fiscale rechter mogelijk zijn.

Ad 3

Voor een deel kan de Belastingdienst hier beleidsmatige oplossingen voor creëren. Bijvoorbeeld door gegevensuitwisseling vaker af te spreken in gevallen waarin het fiscale belang gering is wegens de aftrek elders belast. Overigens worden nu al in M.O.U.'s afspraken over dergelijke inkomensbestanddelen gemaakt, bijvoorbeeld met Canada. Ook kunnen die gegevens eerder ingezet worden in de klantbehandeling en kunnen correcties worden aangebracht als daar een inkomensafhankelijk belang bij bestaat. Voor de Duitse rente dient zich nog geen bevredigende oplossing aan. De Belastingdienst krijgt deze gegevens niet omdat ze geen onderdeel uitmaken van een fiscale gegevensuitwisseling. De Belastingdienst Toeslagen zou ze als sociaal verzekeringsorgaan wel kunnen krijgen. Een aanvullingsrecht van de Belastingdienst Toeslagen zou dan in die gevallen voor de Awir een oplossing bieden. Onhandig is dan wel dat bij het ontsluiten en inzetten van deze stroom gegevens door de BT deze in de klantbehandeling altijd eerst moet vaststellen of het gegeven zich reeds in het verzamelinkomen bevindt als er een verzamelinkomen is. Het lijkt me dat hier afstemmingsproblemen worden gecreëerd als twee dienstonderdelen tot vaststelling van inkomens kunnen overgaan waarin inkomensbestanddelen voorkomen waarvoor een aftrek wegen elders belast voorkomt.

Mijn persoonlijke conclusie is dat de Belastingdienst in alle gevallen de inkomens zou moeten vaststellen. Dat levert een heldere afbakening op waarbij het meest competente dienstonderdeel het inkomen vaststelt en alleen de fiscale rechter er een oordeel over geeft. Het probleem van de Duitse rente lijkt me uiterst beperkt. Onderzoek wijst uit dat het niet over erg veel gevallen gaat. Bij mij wil het er nog even niet in dat deze gegevens niet met een fiscale pet op te krijgen zouden zijn omdat er in het algemeen wel een fiscaal belang is (zie ook het voorbeeld van Canada). Opvraag, inzet en

heeft geen zin. Er is overigens in dit geval geen contra-informatie over het inkomen/loon.

gebruik van de gegevens zijn dan een beleidsmatige vraag waarbij voortaan het toeslagenbelang mee moet wegen. Twee hobbels resteren dan nog.

1. De eventuele onwil van Duitsland en mogelijk ook België om deze gegevens ter beschikking te stellen van de Belastingdienst omdat soms de facto uitsluitend sprake is van een toeslagen- en daarmee sociaal verzekeringsbelang² en
2. De eventuele AWR-beperkingen om in gevallen waarin de facto uitsluitend een toeslagenbelang aan de orde blijkt te zijn een aangifte uit te reiken, een aanslag op te leggen en een bezwaar en een beroep te behandelen.

Ad 1. Dat zij dan zo en zo is het al jaren.

Ad 2. Daar valt in de regelgeving een mouw aan te passen.

Onontkoombaar lijkt me dat de Belastingdienst Toeslagen een aanvullingsrecht behoudt voor die inkomensbestanddelen waar de Belastingdienst principieel geen belang heeft en dus geen vaststellingen mag doen (zoals de inkomsten van de partner van de grensarbeider en wellicht inkomsten van internationale organisaties al is mij duidelijk gemaakt dat ook daar wel degelijk een inmiddels door de fiscale rechter gehonoreerd belang bij bestaat).

Misschien zou je toch ook voor deze bestanddelen het standpunt moeten innemen dat het gezien het voorgaande toch (in de toekomst) ook een taak voor de Belastingdienst zou moeten zijn. De genoemde nadelen spelen ook bij deze inkomensbestanddelen (kennis vereiste; uitwisseling met andere overheidsorganen; verschillende rechtsgangen et cetera). De Belastingdienst is dan volledig van inkomen; de Belastingdienst/Toeslagen is dan alleen nog zelf verantwoordelijk voor het bepalen van de huishoudsamenstelling en de lasten.

2. Organisatie en toezicht

In de capaciteit van de Belastingdienst Toeslagen moet er rekening mee gehouden worden dat in minimaal 60.000 gevallen³ een inkomen moet worden vastgesteld waarbij bijzondere expertise rond buitenlandse inkomstenbestanddelen en huishoudsituaties een rol spelen alsmede de herleiding naar een met het verzamelinkomen vergelijkbaar inkomen. Het risico dat hierbij door de aanvrager bewuste of onbewuste fouten gemaakt worden lijkt me hoger dan gemiddeld. Dat pleit er voor om in deze categorie, in ieder geval die van de niet-ingezetenen een groter deel te controleren dan van de ingezetenen. Het selectie criterium zou kunnen bestaan uit een buitenlands adres. Als risicobeperkende maatregel is een keer door VWS gesuggereerd de aanvrager een machtiging te laten geven om bij de buitenlandse autoriteiten huishoudsituatie en inkomen te verifiëren. Daar zou een preventieve werking vanuit gaan. Verder zullen de andere overheden, actief in de sociale zekerheid gepolst moeten worden op hun mogelijkheden en de mogelijkheden van uitwisseling. De belangrijkste strategische partners lijken de SVB, UWV en het CvZ te zijn.

3. Dienstverlening en communicatie

De niet-ingezetenen worden niet door de BT geserved. Zij krijgen geen aanvraagformulier toegestuurd. Wel zal uiteraard uitleg gegeven moeten worden over de manier waarop zij hun inkomen moeten schatten. Aangezien het tot nader order om ongeveer 1% van de totale doelgroep gaat, en dus om minder dan 10% zou een met de hardheidsclausule vergelijkbare oplossing gekozen kunnen worden. Naar het zich laat aanzien beschikken SVB en/of CvZ over een bestand met de potentiële doelgroep. Zij zouden ingezet kunnen worden bij de distributie van een flyer of toelichting met de omschrijving van de situaties waarin men mogelijk recht heeft, hoe een aanvraagformulier aan te vragen en waar in te dienen. Ook specifieke punten rond de sofi-nummers of, tegen die tijd burger-servicenummer zouden in zo'n flyer uitgelegd kunnen worden. Kortom: dit deel van de doelgroep moeten we toch meer specifieke zaken uitleggen. Op mijn eerste gezicht is het niet nodig specifieke zaken in de initiële aanvraagformulieren op te nemen noch de EA/mutaties, of het zou de

² Het kan toch niet zo zijn dat voor afspraken over de generieke uitwisseling van fiscaal relevante gegevens in de M.O.U.'s van te voren zou moeten worden vastgesteld of er in een individueel geval sprake is van een daadwerkelijk fiscaal belang? Dat blijkt uiteraard pas in de individuele klantbehandeling. Punt lijkt me of er in beginsel een fiscaal belang is omdat er een regelrecht heffingsrecht bestaat bij het ontvangende land of omdat het inkomensbestanddeel onderdeel uitmaakt van het wereldinkomen en langs de weg van het progressievoorbehoud tot een fiscaal belang leidt.

³ Onderzoek naar de exacte aantallen vindt nog plaats

mogelijkheid van machten moeten zijn om bij de buitenlandse autoriteiten gegevens te verifiëren. Wellicht valt een dergelijke verklaring aan de flyer toe te voegen (als we hem nodig vinden) met de mogelijkheid om hem aan de aanvraag toe te voegen.

VWS heeft een brochure in voorbereiding voor niet ingezetenen. Een concept kan worden uitgereikt. Eshter wijst erop dat van de kant van VWS opmerkingen worden gemaakt over een vermeend gebrek aan samenwerking met Toeslagen op het gebied van de dienstverlening. Dit was niet de strekking van mijn opmerking (in ieder geval niet de bedoeling). De opmerkingen kwamen niet vanuit VWS maar vooral vanuit aanwezigen van de Belastingdienst die betrokken zijn bij de uitvoering van de heffing van de inkomensafhankelijke bijdrage uit de Zvw. Er was volgens hen op dit moment onvoldoende aansluiting tussen de communicatieclubs van beide projecten.

4. Automatisering

Op het eerste gezicht zijn er geen aanpassingen in de automatisering nodig. De formulieren hoeven niet aangepast en de selectieregels kunnen niet meer aangepast zodat aanvullingen daarop toch al door middel van query's moeten plaatsvinden. **PM betalingen aan het buitenland?**

5. Opleidingen

Specifieke aandacht voor het herleiden van een inkomen dat geheel of gedeeltelijk uit buitenlandse inkomensbestanddelen bestaat naar een met het verzamelinkomen vergelijkbaar toetsingsinkomen en de bijzondere mogelijkheden en onmogelijkheden van controle op buitenlandse inkomsten en huishoudsituaties is nodig in opleidingsmateriaal en handboeken en werkinstructies. In ieder geval in de projectfase is behoefte, zoals door [] ook voor de structurele situatie bepleit aan deskundigheid op het gebied van de premieheffing. [] heeft dat ook gesignaleerd en aangeboden.

BT kan wat mij betreft (voorlopig?) wel "van de aanvullingen" zijn. Zoals je schrijft heeft de BD momenteel geen belang. BT wel. Het gaat er daarbij m.n. om de doelgroep in beeld te brengen. De inkomensproblematiek acht ik beperkt en specialistisch van aard. BT kan dit concentreren, terwijl dit werk bij de BT zich zou versnipperen.

Heroverweging artikel 8-3 kan wat mij betreft gaan over:

- verruiming van de redactie waardoor de gevallen door jou genoemd bij 3 er ook onder vallen;
- uit vereenvoudigingsoogpunt aansluiting zoeken bij de btl inkomensvaststellingen bij btl inkomen: we hoeven dan niet na te gaan of een vergoeding van een Belgische werkgever al dan niet belast moet worden. We sluiten aan ook bij btl (vergelijkbare) bevolkingsadministraties – we kunnen ook aansluiten bij btl. fiscale inkomensgegevens. Is er een sooretement aanslag, dan volgen we die. Is die er niet, dan "belastbaar loon".

- **Bijlage 1**

Artikelsgewijze toelichting artikel 8, lid 3

Het derde lid bevat een bepaling die moet voorkomen dat in bepaalde internationale situaties een onevenwichtig resultaat zou ontstaan doordat draagkrachtbepalende inkomsten **die niet tot het fiscale inkomen behoren**, ook niet zouden meetellen voor inkomensafhankelijke regelingen. Op grond van het derde lid wordt dit inkomen voor de bepaling van het toetsingsinkomen alsnog in aanmerking genomen. De inkomensbestanddelen die op grond van het derde lid moeten worden toegevoegd worden in aanmerking genomen alsof zij op reguliere wijze in Nederland zouden zijn belast. Het verschil met het fiscale verzamelinkomen of belastbaar loon vormt de correctie op grond van het derde lid.

Daarbij kunnen zich twee situaties voordoen:

- er is geen verzamelinkomen of belastbaar loon;
- er is wel een verzamelinkomen of belastbaar loon, maar niet al het inkomen is hierin begrepen.

In het eerste geval kan het bijvoorbeeld gaan om de partner van een in België wonende grensarbeider. Als deze partner **uitsluitend inkomen in België heeft, behoort zijn of haar inkomen niet tot het Nederlandse verzamelinkomen of belastbare loon**. Het fiscale inkomensbegrip voor niet-inwoners is immers beperkt tot inkomsten uit bepaalde Nederlandse bronnen. Het derde lid bewerkstelligt nu dat het toetsingsinkomen in deze situatie het buitenlandse inkomen omvat als ware het aan de Nederlandse inkomstenbelasting of loonbelasting onderworpen. Een soortgelijke correctie vindt plaats bij degene die wel in Nederland woont maar die uitsluitend **inkomen geniet dat is vrijgesteld van belasting op grond van het internationale recht**. Hierbij kan gedacht worden aan mensen met een bijzondere fiscale status, zoals ambassadepersoneel of werknemers van internationale organisaties.

De tweede situatie, er is wel een verzamelinkomen of belastbaar loon, maar niet al het inkomen is hierin begrepen, kan zich bijvoorbeeld voordoen bij **de werknemer van een internationale organisatie die vrijgesteld salaris geniet en die daarnaast inkomen uit sparen en beleggen heeft (box 3)**. Het verzamelinkomen bestaat dan slechts uit het inkomen uit sparen en beleggen. Het derde lid rekent dan het vrijgestelde inkomen tot het toetsingsinkomen als ware het aan de Nederlandse inkomstenbelasting of loonbelasting onderworpen. Een ander voorbeeld in deze categorie is een in het buitenland wonende belanghebbende die buitenlands belastingplichtig in Nederland is (bijvoorbeeld omdat hij in Nederland werkt) en die ook inkomen in het woonland heeft. Zonder het derde lid zou als toetsingsinkomen gelden **het verzamelinkomen of het belastbare loon, dat bij buitenlandse belastingplichtigen slechts inkomen in Nederland omvat**.

Voorzover er een verzamelinkomen of belastbaar loon als bedoeld in het eerste of tweede lid van artikel 8 is, wordt dit bij die vaststelling als een vaststaand gegeven beschouwd. Zoals bij de behandeling van het eerste lid al is aangegeven, kunnen bezwaar en beroep niet gegrond zijn op de stelling dat het verzamelinkomen zoals dat in de aanslag inkomstenbelasting is opgenomen of het belastbare loon zoals dat uit de jaaropgave blijkt, onjuist is. Daarvoor geldt een eigen (fiscale) rechtsgang. Als met inachtneming van het derde lid een toetsingsinkomen is bepaald, kan bezwaar en beroep tegen een beschikking tot toekenning van de tegemoetkoming wel gericht zijn tegen dat toetsingsinkomen. Ook hierbij geldt, dat voorzover bij de bepaling van de toetsingsinkomens rekening is gehouden met een verzamelinkomen of belastbaar loon als bedoeld in het eerste lid, dit

verzamelinkomen of belastbaar loon een vaststaand gegeven is. Bezwaar of beroep kan in die situaties alleen zijn gericht tegen de ophoging van het verzamelinkomen of belastbaar loon.

Bijlage 2 Buitenlandse inkomensbestanddelen en Toezicht

			Huishoudsituatie	Inkomen
1	Niet ingezetenen met binnenlands inkomen	A. Met keus voor binnenlandse belastingplicht, zijn binnenlandse belastingplichtig waardoor zicht op inkomen en HH-samenstelling (?) HH samenstelling hoeft niet: alleen als de partner ook kiest bestaat er enig zicht op de huishoudsamenstelling.	+	+
		B. Zonder keus voor binnenlandse belastingplicht, zijn buitenlands belastingplichtig waardoor zicht op deel van het inkomen Als bel.pl. premieplichtig is, bestaat als het goed is ook zicht op het 'wereldinkomen' in box 1.	±	±
2	Niet ingezetenen zonder binnenlands inkomen	Bijvoorbeeld partners grensarbeiders	-	-
3	Ingezetenen	A. Vrijgestelde inkomens met aftrek elders belast	+	±
		B. Vrijgestelde inkomens	+	±

1A Geeft geen ander probleem dan de BD nu al heeft. Ik neem aan dat de BD dit adequaat onder controle heeft.

1B In deze gevallen weten we wellicht via de BPOB wat meer over de huishoudsituatie dan de aanvrager zelf verklaart, voor het toetsingsinkomen geldt dat een deel van het inkomen, namelijk voorzover van binnenlandse oorsprong bekend is.

2 In deze gevallen weten we niets anders van én huishoudsamenstelling én toetsingsinkomen dan de klant zelf verklaart.

3A Als ingezetenen weten we de huishoudsamenstelling volledig de inkomenssituatie slechts voorzover we die van de BD krijgen waarbij enige twijfel bestaat aan de mate waarin de BD thans aandacht besteedt aan dergelijke inkomenscategorieën. T.a.v. categorieën als Duitse rente weten we dat de informatiepositie en daarmee de vaststelling van de BD-inkomens niet optimaal is.

3B Als ingezetenen kennen we de huishoudsituatie volledig maar de inkomens niet tenzij recente jurisprudentie de facto leidt of heeft geleid tot ontsluiting van de inkomensgegevens

[] In het aangiftebiljet 2004 is een vraag opgenomen naar de vrijgestelde inkomsten (vraag 45). Nu is dat nog alleen een 'kruisvraag': werkte u in 2004 voor een internationale organisatie en genoot u vrijgestelde inkomsten. Voor de aangifte 2005 is voorgesteld om daar een vraag naar het inkomensbedrag van te maken. Dit zou betekenen dat er dan weer meer zicht op die categorie zou komen [] zou moeten kunnen aangeven welke echte (objectief) vrijgestelde bestanddelen we dan nog missen).

In alle gevallen ga ik er nog even vanuit dat om te kwalificeren sprake moet zijn van een verplichte verzekering bij een in Nederland werkzame verzekeraar (dus vergunningsplichtig = dus altijd bekend en op gegevens te bevragen) die voorzover het om een buitenlandse maatschappij gaat net zozeer als de Nederlandse verzekeraars belang heeft bij de melding van de inschrijving van verzekerden aan het CvZ om langs die weg eveneens in aanmerking te komen voor de vereveningsbetalingen. Als dat waar is c.q. dat het waar is dat iedereen die voor een zorgtoeslag in aanmerking komt ingeschreven moet zijn bij het CvZ dan is in de inschrijving bij het CvZ in ieder geval een drempel gevonden tegen mogelijk ongerechtvaardigde claims op de zorgtoeslag.

Ik zou dit voor de zekerheid wel nagaan: wat doe je überhaupt met zorgverzekeraars die geen gegevens verstrekken voor een vereveningsbijdrage? Ze hebben we weliswaar belang bij maar mogelijkwijs zijn er redenen waarom ze het laten zitten. Kunnen we dan zelf gegevens opvragen bij die verzekeraar en kan dat ook bij buitenlandse verzekeraars?

Waar we zelf geen zicht hebben op de huishoudsamenstelling en toetsingsinkomen zullen we de samenwerking met SVB, UWV en CvZ moeten zoeken c.q. gebruik maken van de eigen mogelijkheden die een uitvoeringsorgaan in de sociale zekerheid heeft.